

نقشه روسیه برای آینده جنگ اوکراین چیست؟

ارتش اوکراین و روسیه در هفته‌ها و ماه‌های آینده وارد دوره حساسی می‌شوند. در برخی مناطق، نیروهای اوکراینی مورد حمله قرار گرفته اند و به مهمات و سلاح های ویژه نیاز دارند.

به گزارش آران نیوز به نقل از دیپلماسی ایرانی: کرملین در ابتدای حمله به اوکراین نیروهای نظامی اش را در موقعیتی ناپایدار قرار داد. عملیات بیشتری نسبت به ظرفیت و توان نظامی انجام شد. پاکسازی مسیرها از مواد منفجره انجام نشد. در نتیجه نیروهای روسی در برابر پاتک ها آسیب پذیر بودند.

اگرچه روسیه 6 ماه فرصت داشته تا از این اشتباهات درس بگیرد اما به نظر می رسد که می خواهد دوباره نیروهای فرسوده را به ماموریتی غیر قابل دفاع دعوت کند: پیوست و حفظ استان های دونتسک، خرسون، لوهانسک، زاپوریژیا. بین اهداف کرملین و نیروهایی که باید این اهداف را برآورده کنند شکاف بزرگی وجود دارد.

مسکو برای تهیه منابع کافی برای پشتیبانی از ارتش خسته خود موقعیت دشواری دارد. حتی اگر کرملین نیرو و منابع کافی را فراهم کند این کار زمانبر است و می تواند فرصتی را برای نیروهای اوکراینی فراهم کند تا تلاش های روسیه برای تصرف هر چهار استان را خنثی کند.

ارتش روسیه بیشتر حملات خود را بر دونباس و دنیپروپتروفسک؛ متشکل از استان های دونتسک و لوهانسک شرقی اوکراین؛ و جنوب اوکراین متمرکز کرد و در آنجا موفقیت بیشتری داشت. امروز نیروهای روسی بر کل لوهانسک، بیشتر خرسون و بیش از نیمی از دونتسک و زاپوریژیا چیره شده اند.

تصرف کی یف برای یکی از اهداف کلیدی مسکو در آغاز جنگ حیاتی بود: سرنگونی سریع رژیم حاکم بر اوکراین. هنگامی که این هدف شکست خورد، روسیه درصدد پیوستن غیرقانونی استان هایی برآمد که به طور بالقوه اکثرا آنها را اشغال کرده است. روسیه احتمالا این مهم را در اوایل پاییز اجرایی می کند.

روسیه زمینه های اداری را برای چنین اقدامی فراهم کرده است. شهروندان یا مقامات روسی را برای اداره سرزمین های اشغالی و مربیانی را برای آموزش برنامه درسی تحریف شده در مدارس منصوب کرده است. همچنین ارائه دهندگان خدمات اینترنت و کدهای تلفن اوکراین را به روسی تغییر داده و گذرنامه های اوکراینی را مصادره کرده تا شهروندان اوکراینی را مجبور به دریافت اسناد روسی کند. برای کرملین، پیوست ابزاری برای رسیدن به هدف بزرگتر است. اگر مسکو این مناطق را بخشی از روسیه اعلام کند، می تواند در ادامه آتش بس را اعلام و ادامه حملات اوکراین را حمله به آنچه روسیه تعریف کرده، معرفی کند.

مقامات کرملین همچنین ممکن است اعلام کنند که ضمانت های هسته ای کشورشان برای همه آنچه به نظر آنها فدراسیون روسیه است، اعمال می شود. با گذشت زمان، کرملین امیدوار است، علاقه غرب به اوکراین و پشتیبانی از آن کمرنگ شود و به روسیه اجازه دهد شرایط حل و فصل مناقشه را تعیین کند.

دور از انتظار است که اوکراین هر گونه پیوست یا آتش بس را بپذیرد. آنها هر گونه مکث در جنگ را تلاش روسیه برای استراحت می دانند. به روشنی کی یف به درخواست کمک از غرب ادامه خواهد داد.

ارتش اوکراین و روسیه در هفته ها و ماه های آینده وارد دوره حساسی می شوند. در برخی مناطق، نیروهای اوکراینی مورد حمله قرار گرفته اند و به مهمات و سلاح های ویژه نیاز دارند. در کوتاه مدت، اوکراین ممکن است موقعیت پایداری داشته باشد. این کشور دارای نیروی کافی، پشتیبانی غرب و اراده قوی برای مبارزه است. در این میان روسیه تلفات نظامی و مادی را تجربه کرده است که چیرگی بر آنها دشوار خواهد بود. بر اساس برآوردهای غربی، روسیه بین 45 هزار تا 75 هزار نیروی مجروح و کشته شده، از سربازان گرفته تا ژنرال، دارد. روسیه همچنین بیش از 5 هزار قطعه تجهیزات را از دست داده است. از سوی دیگر، ارتش روسیه در سطوح عملیاتی و تاکتیکی از شکست های اولیه خود آموخته و سازگار شده و به سمت شگردهای تازه ای رو آورده است.

اگر کرملین درصدد باشد چهار استان یاد شده را در پاییز امسال به روسیه پیوست کند، این کار را در زمان نامناسبی انجام می دهد. ارتش روسیه از یگان های مختلفی از جمله نیروهای وظیفه فعال مستقر در خارج از اوکراین، نیروهای ذخیره، گروه های مزدور، قادیروفی (جنگجویان وفادار به رهبر چچن، رمضان قادیروف)، گردان های زندان نظامی، جنگجویان خارجی، گارد ملی، داوطلبان مستقیم و گروه های نئونازی راست افراطی مانند روسیچ شکل گرفته که از حالت آرمانی فاصله زیادی دارند.

حل مشکل تجهیزات روسیه به همان اندازه دشوار است. به گفته مقامات آمریکایی، ارتش روسیه 80 درصد از ارتش، یگان های هواپرد و دریایی و تجهیزات را به اوکراین اختصاص داده و قبلاً تجهیزات را از انبارها خارج کرده است. تجهیزات در انبارها بیشتر قدیمی و برای سال ها در میدان های باز نگهداری شده اند.

مشکلات مسکو موفقیت اوکراین را تضمین نمی کند. کی یف همچنین بسیاری از نیروها و تسلیحات را از دست داده است. اوکراین باید سخت بجنگد تا روسیه را از تسلط معنادار مناطقی که قصد پیوست آن را دارد محروم کند یا پیوست را به چالش بکشد. برای انجام این کار، ارتش اوکراین باید خط مقدم را حفظ کند، به سامانه های فرماندهی و کنترل روسیه حمله کند و به طور پیوسته نیروهای روسی را آنقدر کاهش دهد که در یک منطقه ویژه، ناکارآمد باشند. برای آنکه راهبرد اوکراین موفق باشد باید پیش از تلاش روسیه برای پیوست سرزمینی، این راهبرد اجرا و در حال پیشرفت باشد.

نویسنده: دارا ماسیکوت

منبع: فارن افروز/تحریریه دیپلماسی ایرانی/11